

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/173/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011100
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2322011100.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovovej a Mgr. JUDr. Martina Floriša, PhD. v trestnej veci obžalovaných 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX a 2/ C. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g) odsek 2 písmeno b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 23.10.2024, č. k. 5T/69/2022-370, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.03.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta, z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 23.10.2024, č. k. 5T/69/2022-370 podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaných A. B. a C. B. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. 3Pv 540/19/2202 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g) odsek 2 písmeno b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 15.10.2019 v čase okolo 18.30 hod., v Galante na ulici Eszterházyovcov 2381/26 po predchádzajúcej vzájomnej dohode vošli do predajne Planeo Elektro nachádzajúcej sa v obchodnom centre Vendo Park, kde z predajného regála A. B. vzal bezdrôtový reproduktor značky JBL čiernej farby, ktorý si vložil do batohu a s takto ukrytým tovarom prešiel cez pokladničnú zónu a následne obaja obvinení vyšli von z obchodu bez jeho zaplatenia, čím poškodenej spoločnosti Fast Plus spol. s.r.o., IČO: 35 712 783, spôsobili škodu vo výške 429 eur, pričom A. B. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že mu bola dňa 28.07.2019 rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ v Nitre uložená bloková pokuta vo výške 30 eur, a to blokom na pokutu nezaplatenú na mieste číslo 14201766, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.07.2019 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a trestný rozkazom Okresného súdu Nitra z 02.08.2019, sp. zn. 4T 54/19, právoplatný dňa 05.10.2019 bol uznaný vinným z trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania a C. B. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že mu bola rozhodnutím Okresného úradu Nitra z 28.01.2019, sp. zn. OU-NR-OVVS2-2019/07438, právoplatný dňa 28.02.2019 uložená pokuta vo výške 150 eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a rozhodnutím Okresného úradu Nitra z 28.01.2019, sp. zn. OU-NR-OVVS2-2019/08497, právoplatný dňa 14.03.2019 uložená pokuta vo výške 100 eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bol rozsudkom Okresného súdu Nitra z 17.09.2018, sp. zn. 6T 12/18 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 12.06.2019, sp. zn. 2To 41/19 bol uznaný vinným z trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania a trestný rozkazom Okresného súdu Nitra z 26.09.2018, sp. zn. 21T 39/18, právoplatný dňa 10.05.2019 bol uznaný vinným z trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

2. Proti tomuto rozsudku podal prokurátor na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie v neprospech obžalovaných. Obžalovaní odvolanie nepodali.

3. Podané odvolanie odôvodnil prokurátor podaním zo dňa 14.11.2024, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

3.1. Rozhodnutie súdu považuje za nezákonné a odôvodnenie rozsudku považuje za arbitrárne. Rozhodnutie bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, a dôkazy boli vyhodnotené výlučne v prospech obžalovaných.

3.2. Má za to, že na kamerovom zázname zreteľne vidno ako si osoba mužského pohlavia vkladá do čiernej tašky reproduktor JBL a prechádza s ním cez pokladničnú zónu bez zaplatenia. Tiež je z kamerových záznamov zistiteľná vzájomná koordinácia s inou osobou podieľajúcou sa na páchaní stíhaného skutku. Poukazuje na výpoveď svedka D. a podklady k jeho analýze k stotožneniu osôb páchatel'ov. Pri osobe C. B. vychádzal z toho, že mal rovnaké tepláky pri viacerých skutkoch a z charakteristických znakov tváre, pričom boli rovnaké pri všetkých skutkoch.

3.3. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

4. K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný A. B. prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 04.12.2024 nasledovne (skrátene):

4.1. Odvolanie prokurátora je v celom rozsahu nedôvodné. Prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom a riadne zohľadnil všetky rozhodujúce skutočnosti, pričom v konaní boli vykonané všetky dostupné dôkazy.

4.2. V konaní nebol preukázaný žiadny dôkaz, ktorý by obžalovaných usvedčoval zo spáchania stíhaného skutku, pričom nositeľom dôkazného bremena je prokurátor.

4.3. Všeobecné vyjadrenia prokurátora žiadnym spôsobom nespochybňujú závery prvostupňového súdu. Vo vzťahu k svedkovi D. poukazuje na znalecký posudok KEÚ PZ z odboru antropológia, ktorý vylúčil vhodnosť zabezpečeného kamerového záznamu pre znalecké skúmanie a identifikáciu osôb na ňom zachytených. Svedok D. nemá žiadne odborné vzdelanie v smere stotožňovania osôb a podklady spracoval s tým, že by mohli byť použité na znalecké dokazovanie.

4.4. Navrhuje, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol podľa § 319 Trestného poriadku, pretože toto odvolanie nie je dôvodné.

5. K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný C. B. prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 05.12.2024 nasledovne (skrátene):

5.1. S rozhodnutím prvostupňového súdu a s jeho odôvodnením sa stotožňuje.

5.2. Nie je možné stotožniť sa s tvrdením prokurátora, ktorý odkazuje výlučne na výpoveď svedka D., ktorý nemá dostatočné odborné vzdelanie na stotožňovanie osôb. Ostatné vykonané dôkazy svedčia v jeho prospech a tieto prokurátor opomína. Jedná sa o znalecké dokazovanie.

5.3. Skutočnosť, že bol v minulosti súdne trestaný za obdobnú trestnú činnosť nie je relevantné a z tejto skutočnosti nemožno vyvodzovať žiadne závery k stíhanej trestnej činnosti.

5.4. Navrhuje, aby odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

6. Na rozhodnutie o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora a obhajcov obžalovaných. Obžalovaní súhlasili s vykonaním verejného zasadnutia v ich neprítomnosti.

7. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomne podaného odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa. Obhajcovia obžalovaných sa na verejnom zasadnutí pridržiavali svojich písomných vyjadrení.

8. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

9. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolania podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k týmto zisteniam a záverom.

10. Odvolací súd sa pri prieskume prokurátorom napadnutého výroku zameril na skúmanie toho, či prvostupňový súd vykonal všetky navrhované dôkazy, ktoré môžu prispieť k objasneniu stíhaného skutku, či pri hodnotení vykonaného dokazovania bral do úvahy všetky relevantné a zároveň zákonné dôkazy, resp. skutočnosti z nich vyplývajúce, či tieto hodnotil samostatne, ako aj vo ich vzájomných súvislostiach a či pri hodnotení dôkazov použil logicky správne postupy. Pokiaľ sú všetky uvedené aspekty tvorby rozhodnutia dodržané, nemožno súdu vytknúť správnosť záveru, ku ktorému dospel a to aj v prípade, ak by odvolací súd sám vyhodnotil zistené skutočnosti iným spôsobom. Takto sa prejavuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

11. Odvolací súd zdôrazňuje, že voľné hodnotenie dôkazov sa opiera okrem iného tiež o povinnosť súdu vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy bez zreteľa na to, či potvrdzujú, alebo vyvracajú tvrdenia účastníkov, a v neposlednom rade tiež o zásady formálnej logiky. Zásada voľného hodnotenia dôkazov však má svoje limity. Súd je totiž pri hodnotení dôkazov viazaný skutkovým stavom veci, a teda nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom. Zásada voľného hodnotenia dôkazov je limitovaná požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi. (viď. III. ÚS 332/2009)

12. Pri hodnotení jednotlivých dôkazov je potrebné zaoberať sa závažnosťou (vylúčenie dôkazov, z ktorých nie je možné odvodiť informácie o predmete dokazovania), vierohodnosťou (najmä existencia pomeru k páchatelovi a schopnosť vnímať a reprodukovať prežité udalosti) a pravdivosťou (či je obsah vykonaného dôkazu jednotlivito aj v súhrne s ostatnými dôkazmi pravdivý) jednotlivých dôkazov a zároveň uviesť, čo z dôkazov ku stíhanej trestnej činnosti vyplýva, v akej kvalite, a ktoré dôkazy preukazujú tú – ktorú dokazovanú skutkovú okolnosť. Ak má súd vyhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z tých dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď. R 6/1970). Je nevyhnutné zamerať sa na skutočnosti, ktoré sú súčasťou skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, nakoľko tieto majú primárny význam pre posúdenie, či sa obžalovaný trestného činu skutočne dopustil. Súd je tak povinný abstrahovať tie skutkové okolnosti, ktoré majú trestnoprávnu relevanciu a zrozumiteľne odôvodniť, či tieto skutočnosti boli v trestnom konaní preukázané, teda či prokurátor uniesol dôkazné bremeno. Je však potrebné vyvarovať sa domnienkam a predpokladom, a v prípade ak zostane nejaká skutková okolnosť sporná, je potrebné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“.

13. Odvolací súd nepovažuje za potrebné v tomto svojom rozhodnutí opakovať obsah svedeckých výpovedí a iných vykonaných dôkazov, keďže tak v dostatočnom rozsahu urobil prvostupňový súd. Rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu tvoria jednotu, preto nie je potrebné na tomto mieste opakovať odôvodnenie, ktoré prvostupňový súd uviedol v napadnutom rozsudku vecne správne, zrozumiteľne a v dostatočnom rozsahu.

14. Prvostupňový súd napadnutý výrok odôvodnil tým, že vykonanými dôkazmi sa nepodarilo preukázať, že skutok spáchali obžalovaní, nakoľko kľúčovým usvedčujúcim dôkazom zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe má byť kamerový záznam z predajných priestorov Planeo Elektro v Galante, resp. fotografie vyhotovené z tohto kamerového záznamu, z ktorých však nie je možné jednoznačne a nad akékoľvek pochybnosti ustáliť, že páchatelom, resp. páchatelmi žalovaného skutku sú obžalovaní. Z oboznámeného kamerového záznamu a ani z fotografií vyhotovených z tohto kamerového záznamu nie je možné identifikovať osoby, ktoré sa dopustili žalovaného skutku. V prípade, že má byť kamerový záznam ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaných, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, jednoznačný a presvedčivý. V prejednávanom prípade však kamerový záznam zachytávajúci priebeh skutku nemá označené atribúty. Uvedený kamerový záznam ako i

fotografie z neho vyhotovené sú rozmazané a nie je na ich základe možné páchatel'a jednoznačne identifikovať. Veď u muža v maskáčovej šiltovke a v šedom tričku s čiernymi rukávmi nie sú evidentne identifikovateľné detaily tváre, čo má zrejme súvis s tým, že má nasadenú šiltovku na hlave, a tak kamera nemohla na jeho tvár dobre zaostriť. Navyše vo vzťahu k potrebe identifikácie páchatel'ov kamerové záznamy nie sú podporené žiadnym ďalším nezávislým dôkazom, ktorým by bolo možné overiť a verifikovať úvahy o identite páchatel'ov uvedených v obžalobe. Ani výpoveď svedka npráp. C. D. neusvedčuje obžalovaných z trestnej činnosti, pre ktorú bola podaná obžaloba, nakoľko z jeho výpovede vyplynulo aj to, že nemá ani laické ani odborné vzdelania k stotožňovaniu osôb. Toto sú len jeho domnienky, lebo svedok osoby nestotožňuje, svedok predpokladal, že príslušník polície alebo prokurátor príberie znalca z antropológie na stotožnenie osoby. Súd pribral do konania KEÚ PZ za účelom vyhotovenia znaleckého posudku z odboru antropológia, kde zo znaleckého posudku KEÚ PZ č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2024/5991 vyplynulo aj to, že zo skutočností uvedených v časti II. Posudok vyplýva, že predložený sporný materiál (videozáznamy z priečinka "Krádež - video" a predložené vytlačené snímky) nie je z dôvodu nízkej kvality a z nej vyplývajúceho nedostatočného množstva spoľahlivo hodnotiteľných znakov vhodný na skúmanie antropológickou somatoskopickou metódou za účelom individuálnej identifikácie. Požadované porovnanie preto nebolo možné vykonať. Žiadny iný priamy či nepriamy relevantný dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní nepreukazuje spáchanie skutku obžalovanými. Modus operandi nie je dôkazný prostriedok, nakoľko nie je vyslovene uvedený v § 119 ods. 3 Trestného poriadku. Skutočnosť, že obžalovaní v minulosti páchali obdobnú trestnú činnosť a boli stotožnení na základe fotografií, resp. kamerových záznamov nie je v prejednávanom prípade relevantné, keďže z trestnej minulosti obžalovaného nie je možné vyvodzovať žiadne závery k stíhanej trestnej činnosti a už vôbec nie je možné v dokazovaní vychádzať z akéhosi predpokladu, že ak bol niekto v minulosti súdne trestaný, celkom určite sa dopustil aj ďalšej trestnej činnosti.

15. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, dospel odvolací súd k nasledovným záverom:

16. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky relevantné dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, toto zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku.

17. Podstatou trestnoprávne relevantného konania, ktoré sa obžalovaným v podanej obžalobe kladie za vinu, je skutočnosť, že obžalovaní mali dňa 15.10.2019 spoločným konaním odcudziť z predajne Planeo Elektro reproduktor značky JBL čiernej farby v hodnote 429 eur.

18. Prvostupňový súd mal na základe vykonaného dokazovania (kamerový záznam z predajne a výsluch svedka E. C.) za preukázané, že sa predmetný skutok stal. Tento záver prvostupňového súdu nie je podaným odvolaním napádaný.

19. Prvostupňový súd následne dospel k záveru, že v prípade, ak by bolo preukázané, že páchatel'mi tohto skutku boli obžalovaní, jednalo by sa u oboch o čiastkový útok pokračovacieho trestného činu krádeže, a to napriek tomu, že týmto skutkom bola spôsobená škoda vo výške 429 Eur, ktorá nedosahuje výšku malej škody. Ani tento záver prvostupňového súdu nie je v podanom odvolaní napádaný.

20. Prokurátor v podanom odvolaní namieta záver súdu o tom, že v trestnom konaní nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že osoby, ktoré sú zachytené na kamerovom zázname, sú obžalovaní. V podstate jediným dôkazom, od ktorého prokurátor odvodzuje nesprávnosť záveru súdu, je výpoveď svedka npráp. C. D., ktorý porovnával kamerové záznamy z viacerých skutkov a dospel k záveru, že sa na nich nachádza osoba v rovnakých teplákoch s rovnakými charakteristickými znakmi tváre.

21. Pri hodnotení závažnosti tohto dôkazu však je nevyhnutné zohľadniť, že stotožňovanie osôb na kamerovom zázname je odbornou otázkou, pričom tento svedok nemá žiadne odborné vzdelanie v tomto odbore. Sám uviedol, že sa jedná o jeho domnienky a predpokladal, že sa príberie na stotožnenie osoby znalec z antropológie.

22. Prvostupňový súd do konania pribral Kriministicko – expertízny ústav PZ, ktorý vypracoval znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2024/5991 a na hlavnom pojednávaní vypočul experta, pričom z tohto dôkazného prostriedku vyplynulo, že z dôvodu nízkej kvality kamerového záznamu a z nej vyplývajúceho nedostatku množstva spoľahlivo hodnotiteľných znakov vhodných na skúmanie antropológickou somatoskopickou metódou, nebolo možné požadované porovnanie (identifikáciu) vykonať.

23. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku prvostupňovým súdom ako aj s jeho záverom o oslobodení obžalovaných spod podanej obžaloby z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchali obžalovaní.

24. Pokiaľ bolo v konaní preukázané, že ani znaleckým skúmaním nemožno na základe kamerového záznamu identifikovať osoby, ktoré sa na ňom nachádzajú, nemožno tento záver vykonať na základe dôkazy s nižšou závažnosťou (dôkaznou silou) ako je výpoveď svedka, ktorý nemá odborné vzdelanie v tejto oblasti. Odvolací súd nepovažuje pre identifikáciu obžalovaných, ako páchatelov stíhaného skutku, za postačujúce zhodné oblečenie, či obuv z kamerových záznamov týkajúcich sa iných skutkov. Prokurátor nepredložil žiaden priamy dôkaz, ktorý by priamo preukazoval, že na kamerovom zázname bol na základe znaleckého dokazovania identifikovaný niektorý z poškodených, pričom v tomto kontexte je nevyhnutné zohľadniť, že oblečenia aj obuv sú primárne vyrábané sériovo a rovnaké oblečenie či obuv môže mať viacero osôb.

25. Zohľadňujúc dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní možno uzavrieť, že v tomto konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by bez dôvodných pochybností preukazoval, že osobami na kamerovom zázname, ktoré mali odcudziť reproduktor, sú obžalovaní, a preto je potrebné, s poukazom na zásadu in dubio pro reo, konštatovať, že prokurátor v trestnom konaní neunesol dôkazné bremeno.

26. Z vyššie uvedených dôvodov tunajší súd vyhodnotil odvolania prokurátora ako nedôvodné, a preto ich podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.